

Wingmakers™

Sarajs tredje intervju med Dr Neruda

Vad som följer är ett samtal med Dr Neruda den 30 december 1997. Han gav mig tillåtelse att ta upp intervjun på band. Detta var en av de fem gånger jag kunde banda vår konversation.

Svenska översättningen är något förkortad och gör inte anspråk på att vara felfri, eftersom vissa partier är svåra att förstå. (Övers.anm.)

Sarah: En av de saker jag har hängt upp mig på i våra samtal är tekniken för tidsresor. Jag har alltid trott att den var ganska enkel. Jag kanske har fått det intrycket från Star Trek och andra science-fiction filmer, men du får det att låta väldigt komplicerat. Är det svårt?

Neruda: På bio ser du verkligen förenklade tidsresor. Det BST som Femton håller på att utveckla är den mest sofistikerade av alla teknologier. Science fiction förstör den vetenskapliga aspekten på tidsresor.

Sarah: Tror du att ni lyckas med att utveckla den?

Neruda: Så småningom, ja! Jag tvivlar inte på att Labyrintgruppen kommer att lyckas med att utveckla BST. Frågan är bara om det är i mänsklighetens intresse på lång sikt. Det handlar om att foga ihop tiden på orsaksnivån med ett minimum av avbrott. Det är samma utmaning som att kasta en sten i en damm utan att det blir några krusningar.

Sarah: Varför bryr ni er så mycket om att minimera avbrotten? Jag menar, Animus kommer väl att försöka utplåna mänskligheten helt? Varför ska vi då bry oss om att förstöra deras sätt att leva?

Neruda: För det första så kommer inte Animus hit för att förinta mänskligheten. De kommer för att kontrollera den genbank som kallas jorden. De kommer inte för att döda oss. De vill ha tillgång till vårt DNA för att experimentera med det. Vi vet faktiskt inte varför de vill kolonisera jorden.

På din fråga om att minska effekterna av en BST-intervention, så har det att göra med både själviska och altruistiska intressen. När händelser blir förändrade eller ändrade kan de ha oavsiktliga, oförutsägbara konsekvenser. Vi kan t.ex. lyckas med att leda bort Animus från vår galax genom att sända dem till en annan planet. Den handlingen kunde ha oanade konsekvenser för vår planet.

Sarah: Pratar du om karma?

Neruda: Nej. Det har att göra med vetenskap och komplicerade metoder.

Sarah: Försöker du säga att vi skulle kunna lyckas med att leda bort Animus från vår planet och så några år senare bli offer för någon annan sorts katastrof som utplånar vår planet?

Neruda: Nej, det är inte så jag menar. Energisystemet som skulle ledas om kunde på något sätt studsas tillbaka från den punkt som det riktats in på. Hur det skulle gå till är alldeles för jobbigt att beskriva. Det är omöjligt att förutsäga vad som skulle hända, men möjligen kunde det ske en naturkatastrof av något slag.

Sarah: Men är det inte sant att karma existerar? Så om vi vänder Animus åt ett annat håll via BST kan vi utsätta oss själva för ett bakslag?

Neruda: Nej. Det menas att vi skulle ta emot en reaktion som ingen skulle veta att den verkligen var en reaktion. Orsaksenergi (lagen om orsak och verkan) studsar tillbaka av sin egen kraft och intelligens. Det är inte bara en reaktion på en handling.

Sarah: Jag trodde att karma betyder att det finns en motsatt liknande reaktion. Vart tog den principen vägen?

Neruda: Den mår så bra så! Den passar bara inte in i den dimension som kallas vertikal tid.

Sarah: Okej. Jag ska nog undvika fler diskussioner om vetenskap och i stället fråga varför du tror att BST kommer att lyckas?

Neruda: Det är en av de viktigaste anledningarna till att jag hoppade av.

Sarah: Vad menar du?

Neruda: Detta utsläpp av osäkerhet beträffande orsaksenergi-systemen har alltid varit den känsliga punkten för BST, åtminstone teoretiskt. Femton tror att han vet hur han ska hantera det. Jag är inte så säker på att det kan hanteras, särskilt sedan jag fick kontakt med WingMakers och började förstå deras lösning på Animus-problemet.

Sarah: Vilken är den?

Neruda: Jag har bara några få pusselbitar än, så jag kan inte ge ett definitivt svar på detta.

Sarah: Vilka pusselbitar?

Neruda: En RV-session gav mig lite insikt. Jag läste lite mer om detta i introduktionen på den optiska skivan.

Sarah: Menar du texten som försvann inför dina ögon?

Neruda: Ja, just den. Men jag har lagrat hela den texten i mitt minne.

Sarah: Hände det något mer?

Neruda: Jag hade direkt kommunikation med vad jag tror var en representant från WingMakers.

Sarah: Hur? När?

Neruda: Det är en krånglig historia. Samantha, som var vår RV-kontakt för det projektet, fick en intensiv, stark kontakt med WingMakers. Olyckligtvis var kontakten så stark att Femton inte tyckte att han hade något val. Han lät henne genomgå MRP. Jag träffade henne precis före ingreppet och då kanaliserade hon plötsligt en närvaro till mig, en närvaro som jag tror kom från den Centrala Rasen.

Sarah: Och från dessa tre källor har du fått en ganska bra uppfattning om hur WingMakers planerar att försvara sin genbank - dvs. oss?

Neruda: Rätt.

Sarah: Vad sa den där kanaliserade varelsen?

Neruda: Han sa att vår teknologi inte var tillräcklig.

Sarah: Menade han BST?

Neruda. Så tydde jag det.

Sarah: Litar du på den där Samantha?

Neruda: Jag tvivlar inte ett ögonblick på henne. Hon var helt enkelt vår bästa RV och kanske det bästa medium vi någonsin haft i ACIO.

Sarah: Kan vi gå tillbaka till något du antydde för en stund sedan? Har jag förstått rätt att du hoppade av ACIO på grund av en meningsskiljaktighet du hade med Femton om BST och WingMakers försvarslösning?

Neruda: Ja, det stämmer.

Sarah: Vill du prata lite mer om det?

Neruda: Femton trodde att Samantha skulle bli en fara för vårt uppdrag på grund av hennes förmåga att ha kontakt med WingMakers. I två av de tre RV-sessionerna hon hade upptäckte de hennes närvaro och de hade börjat undersöka henne. När Femton hade fått bekräftelse på att dessa varelser var från den Centrala Rasen blev han oroad och satte stopp för flera RV-sessioner. När jag frågade honom varför tycktes han ha fått för sig att dessa varelser skulle ha förmågan att tränga in i vårt arbete med BST och kanske skulle förhindra det.

Sarah: Varför?

Neruda: Därför att de är mycket kraftfulla väsen. Vad de flesta människor tror att Gud kan uträtta är bara en tusendel av den rad förmågor dessa väsen kan använda sig av.

Sarah: Du menar väl inte att dessa varelser är mäktigare än Gud?

Neruda: Problemet med din fråga är att jag inte vet vilken Gud du syftar på. Bibelns Gud och förresten de flesta heliga böcker på vår planet, har ingen likhet med den gudsbild jag bär inom mig.

Sarah: Okej. Jag kommer tillbaka till ämnet eftersom det intresserar mig. Kan du berätta vad som hände?

Neruda: För att gå rakt på sak: Jag började känna att det försvarsvapen som WingMakers installerat på vår planet hade större chans att lyckas än BST. Det var logiskt riktigt. Men Femton hade en annan åsikt. Han ämnade tillåta vidare undersökningar om hur man skulle finna de resterande sex WingMakers-sajterna, men han tänkte aldrig dela med sig till allmänheten av teknologin eller någonting som hade med hans upptäckter att göra.

Sarah: Så era skilda åsikter i den frågan orsakade ditt avhopp?

Neruda: Just precis.

Sarah: Tillbaka till ämnet Gud. Tala om för mig hur du vill förklara Gud.

Neruda: Gud är en enande kraft, ursprunglig och evig. Denna kraft är urkraften som frammanade liv inifrån sig själv för att bli dess ledsagare och dess reskamrat. Det experimenterades många gånger med det livet som hade frammanats, ända tills en själsbärare hade skapats, som kunde ta en del av denna kraft ut i de yttre, expanderande universumen.

Sarah: Jag antar att den du kallar själsbärare är den Centrala Rasen?

Neruda: Det stämmer.

Sarah: Är det samma sak som änglar?

Neruda: Nej. Den Centrala Rasen liknar mer genetiska planerare och universella arkitekter. De är varken kända eller förstådda, inte ens i de mest insiktsfulla kosmologier som Corteum berättar om.

Sarah: Jag antar att om änglar finns, så är de en skapelse som gjorts av den Centrala Rasen.

Neruda: Just det.

Sarah: Om jag förstår det rätt så skapade den kraft eller gud du beskrev inget annat än den Centrala Rasen och återvände sen till sin boning i universums centrum. Det låter som om den Centrala Rasen gör hela jobbet.

Neruda: Den Centrala Rasen är bara en tidsomställd version av människorna.

Sarah: Vad?

Neruda: Den Centrala Rasen håller i den genetiska arketypen av människorasen, vilken form den än tar. Det gör detsamma i vilken tid den lever. Det gör detsamma i vilken del av universum den lever. Denna arketyper är som en magnetisk kraft. Den drar till sig mindre utvecklade versioner av rasen. Alla versioner av humanoida arter är alltså egentligen tidsomställda versioner av den Centrala Rasen. Detta anser i alla fall Corteum.

Sarah: Stopp ett tag! Menar du att jag är gjord av samma DNA som den Centrala Rasen? Att jag i huvudsak likadan, genetiskt talat, fast i en annan tid och en annan rymd? Hur är det möjligt?

Dr Neruda: Det är möjligt därför att den Centrala Rasen utformade det så. DNA är ingenting som bara överför fysiska anlag. Det överför vår uppfattning av tid, rum, energi och materia. Det överför våra medvetna och omedvetna filter. Det överför vår mottaglighet för den inre impulsen, den ursprungliga tanken, och det är denna mottaglighet som bestämmer ett väsens rörelse.

Sarah: Ett väsens rörelse?

Neruda: Alla väsen är i rörelse. De ska nånstans varje ögonblick av sitt liv. Om de inte är fysiskt i rörelse så är de det psykiskt. Deras undermedvetna är alltid i rörelse och det samarbetar med dataströmmen i alla universa. Varelsens rörelse är bara ett uttryck vi använde på ACIO för att definiera den inre kompassen.

Sarah: Och vad är den inre kompassen?

Neruda: Det är individens radarsystem som bestämmer vars och ens väg genom livet både på makroskopisk och mikroskopisk nivå.

Sarah: Jag har en känsla av att vi kan hålla på med det här ämnet i all evighet.

Neruda: Det är inte så konstigt, Sarah. Tänk på de beslut du måste fatta i ditt liv. Vilka tror du kommer till dig från yttre källor, vilka är dina egna och vilka är en kombination av yttre och egna ?

Sarah: Menar du hur många procent?

Neruda: Försök göra en uppskattning.

Sarah: Det beror på vilken del av mitt liv jag funderar på. När jag var barn fattade mina föräldrar alla beslut.

Neruda: Nej, det gäller alla delar av ditt liv, från födseln till döden. Gissa bara!

Sarah: Jag vet inte. Kanske fyrtio procent yttre, trettio procent mina egna och trettio procent båda delarna.

Neruda: Du skulle bli förvånad om jag talade om för dig att du har deponerat en bild inuti din DNA - innan du föddes! - som bestämmer ditt väsens rörelse. När denna deposition är gjord så bestämmer du din rörelse. Ingen annan, bara du. Ingen yttre kraft tar dina beslut, en yttre kraft kan bara informera om och aktivera ett redan fattat beslut.

Sarah: Nu tappade jag tråden. Säger du att varje beslut jag tar i mitt liv redan var gjort innan jag föddes?

Neruda: Nej. Det gäller varje orsaksbeslut - varje kausalt beslut..

Sarah: Vad är skillnaden mellan ett orsaksbeslut och ett vanligt beslut?

Neruda: Tänk på hur många beslut du tar varje dag. Kan du inte hålla med mig om att det kanske är hundra eller t.o.m. tusen varje dag? Dessa är vanliga beslut. Kausala beslut kan definieras genom hur väsentliga de är för individens grundval. Är du mottaglig för nya ideér? Förmår du förena motstridiga tankar? Behandlar du information mestadels i visuell eller numerisk inramning? Detta är kausala beslut som du har fattat innan du föddes och de finns i din DNA-kod som i sin tur aktiverar din beslutsform. Yttre krafter som föräldrar, lärare och vänner informerar om det som du redan har lagt in i ditt väsens rörelse.

Sarah: Säger Corteum det här också?

Neruda: Det här är en del av de lärdomar jag personligen samlade in från mina LERM-erfarenheter. Det liknar även det som Corteum tror på.

Sarah: Visst berättar du en variation av återfödelse för mig, eller hur? När du sa att vi deponerar en bild i vårt DNA innan vi föds - vem är det som deponerar?

Neruda: Endast det formlösa medvetandet kan deponera en bild i DNA-mönstret.

Sarah: Jag förmodar att du talar om själen?

Neruda: Hur definierar du ordet själ? Det formlösa medvetandet är det som observerar och upplever genom former och strukturer, inte bara fysiska inkarnationer. Medvetande kan t.ex. inrymmas i en struktur eller form som inte är fysiskt baserad. Sinnet (the mind) är en sådan struktur utan att vara fysiskt. Medvetandet - när det finns i en fysisk kropp - tittar genom en sinnets struktur på samma sätt som någon tittar ut genom ett fönster. Själen blandas ofta ihop med sinnet och vice versa.

Det formlösa medvetandet är den "gudagnista" som saktat ned från det gudomliga tillståndets frekvens till individuell närvaro, där det kan bli självstyrande och utöva sin fria vilja. Tänk på det som om det var en foton eller liten subatomär partikel som kastas in i ett nät av partiklar som hör ihop och är likasinnade. Med det menar jag att alla partiklarna har en likadan frekvens och de kan gå ner i frekvens med viljan, för att gå in i medvetandemembran. Men då måste de anta en form och på det viset bli ett formlöst medvetande, och just

innan det går in i kroppen aktiverar medvetandet DNA-mönstret i samband med önskade erfarenheter i det verklighetsmembran (reality membrane) det väljer.

Sarah: Vad menar du med uttrycket verklighetsmembran?

Neruda: En samling verklighetsmembran som sitter ihop i ett gytter i en dimensionell matris och som korresponderar med tankeströmmarna och gravitationsfälten i vårt formlösa medvetande. Sedan eoner av tid har vi tränats att acceptera den tredimensionella världen som vår verklighet. Membranens struktur liknar inte parallella skivor eller pinnarna på en stege, utan snarare galler av sammankopplade celler. Jag kan beskriva detta mer detaljerat, men då blir det väldigt abstrakt.

Sarah: Alltihop verkar otroligt. Jag börjar undra om du är en inkarnation av Jesus eller Buddha?

Neruda: Jag har inkarnerat nu, det är det enda jag kan bekräfta.

Sarah: Kommer du ihåg någon av dina föregående inkarnationer?

Neruda: Föregående är ett relativt uttryck. Jag föredrar att inte tänka på mina inkarnationer som minnen, utan som något liknande en genomblödning av ett membran. De avdelningar som mänsklig erfarenhet kan delas in i är inte så vattentäta att de utesluter ett liv från att gå in i eller påverka ett annat. Enligt min erfarenhet representerar dessa avdelningar parallella ögonblick i individens liv rätt igenom ett väldigt kliv i tid och rymd.

Sarah: Påstår du att vårt förflutna, vårt nu och våra framtida liv levs på samma gång, även om vi tror att dom sker på olika platser och tider?

Neruda: Ja.

Sarah: Okej. Förklara då hur det är möjligt, för jag begriper det inte.

Neruda: Vårt formlösa medvetande liknar en sfär med många, många ekrar som leder ut från mittpunkten. Var och en av ekrarna är sammanbunden med den vertikala tidens fortlöpande genom former. Dessa former - vare sig de är mänskliga eller andra - förser det formlösa medvetandet med insikter om de olika faktiska membranerna som innehåller dess form. På det viset får medvetandet form av det formlösa, vilket i sin tur slussas vidare genom enhetskraften till Gud.

Sarah: Gud är alltså mottagare av all denna information eller erfarenhet - från allt levande - från varje tid och plats. Hur går det till?

Neruda: Det har jag ingen aning om.

Sarah: Men det är ju det du tror på och jag medger att du inte skulle tro på det ifall du inte hade vissa bevis?

Neruda: Ibland följer du ett spår av bevis till en punkt där det plötsligt slutar, men du kan fortfarande tänka dig hur spåret fortsätter, trots bristande bevis att det fortsätter i en särskild riktning. Din intuition leder dig. Kalla det fantasi eller ren magi, men det är så jag har gjort med det här. Jag vet faktiskt inte hur denna mängd av data skulle kunna bli användbar, men jag tror det ändå.

Sarah: Okej. Ge mig en minut att titta igenom mina anteckningar, för jag vill gå tillbaka till något du sa tidigare. Du sa att var och en bestämmer sitt väsens rörelse på den kausala nivån (orsaksnivån). Om det verkligen är så, och vi antar att själen är intelligent, varför skulle någon enda själ välja att skadas mentalt, känslomässigt eller fysiskt?

Neruda: Jag förstår inte vad du menar.

Sarah: Tänk dig att själen går in i en kropp, men väljer att bli dum och obegåvad och överhuvudtaget misslyckad. Varför skulle ett intelligent medvetande välja detta och pränta det på sitt DNA, så att livet blev svårare och tristare?

Neruda: Låt mig ställa en fråga. Varför skulle Gud påtvinga en människa sådana förutsättningar?

Sarah: Ajaj! Du börjar med förutsättningen att Gud existerar!

Neruda: Förutsätt det och svara sedan på min fråga.

Sarah: Jag vet vad du antyder, men varför skulle antingen Gud eller själen påtvinga någon dessa i mitt tycke dumma beslut?

Neruda: Det har att göra med invecklade system och deras tillhörande regler för dynamisk kraft.

Sarah: Kan du förtydliga detta?

Neruda: För att kunna utveckla och underhålla diverse livsformer behöver universum ett överskådligt invecklat system av inbördes besläktade regler och principer. Ju krångligare detta system är, ju mer dynamiska är polernas samspel.

Tänk på det som en oslipad diamant. Om en stråle belyser den i ett mörkt rum blir det bara en dämpad glans, men om du tar en slipad, facetterad diamant så sprids ljuset i ett strålände mönster på rummets alla väggar.

På samma sätt arbetar dessa invecklade system med medvetandet. Det speglar mänsklig erfarenhet och sprider medvetandets ljus på erfarenhetens väggar, som innefattar okunnighet, dumhet, elakhet, skönhet, godhet och varje annan möjlighet av mänsklig erfarenhet. Det formlösa medvetandet är inte dumt när det väljer att uppleva något som vi bedömer som svårt eller tråkigt. Det bekräftar bara att jordens verklighetsmembran kräver det.

Ingen kan leva inuti detta verklighetsmembran utan att bli berörd av kraften i den mänskliga upplevelsen. Ingen går fri från svårigheter eller smärta. Bevisar det att vi allihopa fattar dumma beslut? Nej, det bevisar bara att vi lever i en invecklad värld, ingenting annat.

Sarah: Du måste väl medge att vissa människor har ett lättare liv än andra?

Neruda: Javisst, men det har inte att göra med det formlösa medvetandets intelligens.

Sarah: Okej. Då har det alltså att göra med det formlösa medvetandets ålder?

Neruda: Betyder din fråga att det formlösa medvetandet, vartefter som det vinner erfarenhet, får lättare att välja sin livskvalitet?

Sarah: Precis.

Neruda: Det formlösa medvetandet ser svårigheter eller lätthet på samma sätt som du ser på den positiva eller negativa ändan av ett batteri. Ganska ointresserat skulle jag tro.

Sarah: Det finns alltså ingen skillnad? Menar du det? Ingen idé att ställa Einstein mot Hitler? Det tror jag inte på.

Neruda: Det är inget val mellan att vara ond eller elak eller att välja en livsväg som är ytterst plågsam både för en själv och andra. I Einsteins fall valde han inte att bidra till mänsklighetens goda genom att skapa atomvapen. I det formlösa medvetandet hos dessa - före den senaste inkarnationen - valde de varken att hjälpa eller skada mänskligheten. De valde att erfara aspekter av det verklighetsmembran som skulle bidra till deras egen förståelse.

Sarah: Menar du att själen väljer sitt väsens rörelse i enlighet med sina egna själviska önsknings? Tänker den inte alls på det större goda?

Neruda: Den behöver inte tänka på det större goda. Det är vad den enande kraften gör.

Sarah: En intressant filosofi! Vi kan vara så själviska vi vill och lämna i Guds händer att göra våra själviska, klumpiga handlingar till ett positivt bidrag till mänskligheten. Är det så du menar?

Neruda: Nej. Gud arbetar genom sin enande kraft och dirigerar livets utveckling på ett sätt som åstadkommer förändringar i universum. Gud är som en kosmisk alkemist som omformar den enstaka individens själviska intressen till förändrade villkor för mängden.

Sarah: Då säger du att Gud löser upp alla våra mänskliga svagheter. Vi kan göra vad som helst och det spelar ingen roll därför att det fixar han. Om vi fick lära oss en sån filosofi i denna världen skulle vi snart vara i ett bedrövligt tillstånd.

Neruda: Formellt sett lärs inte detta ut, men mänskligheten är omedvetet medvetna om att det är så det sker.

Sarah: Här är jag av en helt annan åsikt. Själviska intressen, onda syften, enfald --

det är inte tecken på ett ansvarsfullt samhälle och jag kan inte tänka mig någon som tror att vi ska handla på det sättet och sedan låta Gud syssla med kontroll av vår skadegörelse eller städa bort våra dåliga omdömen.

Neruda: Du missförstår hela tiden. Jag kanske inte förklarar tillräckligt bra. Låt mig försöka igen.

Det själviska intresset i det formlösa medvetandet är en aspekt av medvetandet på ett sånt sätt att det kan mottaga och stråla ut enhetskraften. Då kan det bli medvetet förenat med denna kraft och avsiktligt leda den in i ett brett band av verklighetsmembran. Det formlösa medvetandet väljer verklighetsmembran för att möjliggöra fasetteringen av dess medvetande. (Svåröversatt! Här är den engelska texten: First, the selfish interests of the formless consciousness are to facet its consciousness in such a way that it can receive and radiate the unification force. In so doing, it can become consciously connected to this force

and knowingly become a conduit for it into a broad range of reality membranes. Now, the formless consciousness selects reality membranes to enable the faceting of its consciousness.) Detta sker inte med någon som helst attityd av universellt bistånd eller nobelt uppsåt. Men det är heller inte resultatet av själviskt uppförande, som du tror. Det är resultatet av dess egen beskaffenhet -- dess mönster.

Jag har aldrig sagt att Gud städar upp efter våra röriga misstag. Jag säger att våra misstag inte är röriga! Vi lever i ett finurligt invecklat system av oberoende membran. Föreställ dig dessa membran som mönstret på en orm. Ormen representerar det kollektiva mänskliga medvetandet. Varje avdelning i mönstret beskyddar den mänskliga själen och driver den kollektivt genom omgivningen - i detta fall multi-universum (multiverse). De stökiga misstag som vi gör både kollektivt och individuellt ansvarar lika mycket för multi-universums existens som för de nobla insatserna.

Sarah: Vänta nu, har jag fått till det rätt? Du säger att våra misstag som individer eller art gör det möjligt för oss att existera. Därför är det inga misstag, eller hur?
Neruda: Som jag sa tidigare, komplexa system fordrar en nästan oändlig rad av krafter för att kunna upprätthålla systemet. Vårt verklighetsmembran är format efter vårt universums invecklade beskaffenhet, vilket i sin tur skapade jordens natur och dess varierande livsformer. Ja, våra individuella misstag är en central del av vår förmåga som art att uppehålla livet, i skenet av en invecklad struktur som är förenad med kvantumvärlden och kosmos.

De själviska motiven leder till erfarenheter som ger vårt medvetande olika vinklar. Dessa i sin tur inhöstas av enhetskraften och används till att förvandla verklighetsmembranen till passager, genom vilka en art kan återvända till Gud. Misstagen väger lika i denna process, precis som de osjälviska bidragen. Ingenting är bortslösat.

Sarah: Om allt detta är sant, varför oroar vi oss för Animus eller något annat? Det är bara att låta Gud ta hand om allting.

Neruda: Därför att Animus inte är kopplad till enhetskraften!

Sarah: Vadå? Det sa du att allting var.

Neruda: Det formlösa medvetandet väljer inte ut själsbärare som inte använder DNA som formande struktur. Det vet att Animus inte kan förenas med enhetskraften och därför inte är pålitliga.

Sarah: Varför kan man inte lita på dom?

Neruda: För att enhetskraften är den som bringar sammanhang till bristande sammanhang och mening till kaos. Utan den flyter fysiska strukturer omkring i ebb och flod utan att förvandlas.

Sarah: Hur kom det sig att Animus blev en oberoende ras som inte var kopplad till Gud?

Neruda: Har du hört historien om de fallna änglarna?

Sarah: Talar du om rebellen Lucifer?

Neruda: Ja. Berättelsen är felaktigt skildrad i Bibeln. Det beror på att författarna inte hade tillräcklig förståelse för kosmologi eller fysik.

Den Centrala Rasen skapade de högre livsformerna och detta innefattar en hel massa varelser som arbetar i kvantumvärlden och de verkligheter som finns där. Bland dessa väsen finns vad vi vanligen kallar änglarna, som är mellanhänder mellan de mänskliga själsbärarna och den Centrala Rasen.

Det fanns några inom änglasfären som tyckte att den Centrala Rasen kontrollerade själsbärarnas struktur alltför mycket. De ansåg att det borde skapas en struktur som tillät änglarna att inkarnera inom jordens verklighetsmembran eller på andra bebodda planeter. De påstod med bestämdhet att detta i längden skulle bli till fördel för planeterna och för universums fysiska struktur. Men den Centrala Rasen avtog detta förslag och en grupp avfällingar begav sig av för att skapa en själsbärare som var oberoende av den Centrala Rasen.

Sarah: Vänta ett tag! Du säger att Lucifer var ledare för rebellerna i syfte att skapa en själsbärare som inom sig bar en ängels ande. Blev Animus resultatet av detta?

Neruda: Det är ännu mer komplicerat. Den vi kallar för Lucifer var mycket tillgiven den Centrala Rasen. Han var en av förelöparna till änglarasen, han hade krafter som den Centrala Rasen minskade ner till efterföljande förebilder.

Sarah: Menar du att änglarna är skapade – att dom inte kan fortplanta sig som människor?

Neruda. Ja, det menar jag. Lucifers personlighet innefattade en stark känsla av oberoende av sina skapare och en ännu starkare känsla för deras brister. De menade att den humanoida själsbäraren enbart skulle bära det formlösa medvetandet och inte änglaformen. Detta var otänkbart för Lucifer, därför att änglaformen hade överlägsna förmågor och skulle kunna vara till stor hjälp för de fysiska livsformerna på jorden och på andra bebodda planeter.

Ur Lucifers perspektiv skulle människor och andra högre arter vara oförmögna till att förändra sig själva på grund av allvarliga begränsningar hos själsbärarna eller den fysiska formen. Lucifer var säker på att utan samarbete med änglarna skulle humanoider i hela universum bli mer och mer separerade från målet att bli andliga varelser och de skulle orsaka oreda i hela universum, kanske förstöra allt liv, i så fall inklusive änglarna.

Sarah: Vill du antyda att Lucifers agerande bara var missnöje på grund av detta?

Neruda: Lucifer ville inkarnera till denna verklighet på samma sätt som människorna gör det. Han ville bli människornas medarbetare och försäkra dem om uppståndelse. Visserligen såg den Centrala Rasen hans uppsåt som nobelt, men samtidigt fruktade de att änglainkarnationerna skulle bli betraktade som gudar av människorna och missleda dem i stället för att skapa en steg till Gudsmedvetandet.

Allt det här skapade en förskräcklig debatt som till slut utmynnade i en splittring mellan änglarnas rike och den Centrala Rasen. De änglar som var lojala med den Centrala Rasen krävde att Lucifer och hans anhängare skulle förvisas på grund av deras radikala idéer som dessutom skulle skapa en varaktig splittring i deras egna verklighetsmembran och orsaka väldig oreda. Lucifer, som hade långvariga överläggningar med den Centrala Rasen, lyckades få till stånd en kompromiss som tillät honom att förflytta sig och sina anhängare till en annan planet, där de själva kunde utpröva sina värderingar.

Sarah: Fick Lucifer lov att experimentera på en annan planet?

Neruda: Ja.

Sarah: Okej, innan vi går vidare vill jag fråga om du berättar det här som en myt eller är det något som Corteum betraktar som verkligt?

Neruda: Det finns tre urgamla manuskript i ACIO:s ägo som beskriver den här berättelsen i allegorisk form, men Corteums synpunkter på denna kosmiska händelse är mycket mer exakta och beskrivs mycket bättre.

Sarah: Så Lucifer genomdrev detta experiment då? Var och med vilket resultat?

Neruda: Den planeten befinner sig i en galax som är känd för era vetenskapsmän under namnet M51.

Sarah: Är det i samma galax som Animus finns?

Neruda: Ja, det är det.

Sarah: Är det så att Lucifer och hans sympatisörer skapade Animus till att bli själsbärare för änglar?

Neruda: Det är mer komplicerat än så.

Sarah: Det hoppas jag, för hela historien är för konstig för mig. Jag tror inte på den.

Neruda: Ha tålamod! Vi rör oss på obekvämlig mark för de flesta människor. Dra ett djupt andetag och stå ut med mig, så ska jag försöka förklara det här.

Lucifer skapade en syntetisk, fysisk struktur som kunde inhysa en hel mängd av en ängels behov. Strukturen var effektiv, men medförde ett starkt överlevnadskomplex hos arten, vilket så småningom mattade av den änglalika tendensen till oegennyttia och samarbete.

Sarah: Varför? Vad hände?

Neruda: När det formlösa medvetandet går in i en verklighet genom en struktur som hos en själsbärare, känner det sig omedelbart avstängt från alla andra krafter utom sin egen. Det kastas bokstavligen ut i en separation. Hos människor kontrolleras detta mer eller mindre av en subtil insikt om att de fortsätter att vara knutna till enhetskraften därför att deras DNA är skapat att omedvetet sprida känslan av samband.

När det gäller själsbäraren som hade skapats av Lucifer och hans följeslagare, separerades sambandet både medvetet och undermedvetet därför att strukturen inte var baserad på DNA, som noga kontrolleras av den Centrala Rasen.

Följaktligen leddes experimentet med den rasen mot ett mycket starkt överlevnadskomplex, därför att man fruktade utplånande, vilket egentligen är resultatet av fullkomlig separation från enhetskraften. Detta överlevnadskomplex skapade en ras som kompenserade fruktan för utplånande genom att utveckla ett mycket kraftfullt gruppsinne.

Gruppsinnet kompenserade alltså förlusten av sambandet med enhetskraften genom att i stället skapa sitt fysiska och mentala resultat. På det viset förlorade änglarna som kom in i detta system minnet av änglanaturen och blev mer intresserade av att arbeta kollektivt, snarare än som individer.

De blev ett bekymmer för den Centrala Rasen och Lucifer blev ombedd att avstyra sitt experiment. Men Lucifer hade blivit förtjust i den ras han varit med om att skapa. Dessa änglaväsen hade under flera generationer utvecklat en mycket sofistikerad serie av teknologier, kultur och sociala regler. För Lucifer var de som en stor familj. Så han underhandlade om att modifiera sin skapelse så att de inte längre skulle inrymma änglafrekvensen eller kvantumstrukturen, utan bli självförsörjande.

Sarah: Vad menar du med självförsörjande?

Neruda: Jag menar att de skulle bli själlösa androider.

Sarah: Blev det så och är det dom som är Animus?

Neruda: Ja.

Sarah: Det stämmer inte. Varför skulle Gud - eller den Centrala Rasen - tillåta Lucifer att skapa en androidras? Visste dom inte att dessa varelser skulle bli vårt universums gissel?

Neruda: Jo, det visste de. Men Gud skapar inte någonting så invecklat som multi-universum för att sedan kontrollera hur det styrs.

Sarah: Tidigare sa du att Gud dirigerar det som händer genom enhetskraften.

Neruda: Gud dirigerar hur krafterna från multi-universum tillsammans formar en enad, begriplig dataström som kan informera om nästa evolution i multi-universum. De flesta människor tror nog att en allsmäktig Gud skulle förvisa arter som Animus, men det är inte så det fungerar, därför att den mörka sidan av

rovgirighet, som hos Animus, utlöser resurser och nyskapande i det tilltänkta bytet.

Sarah: Det är vi som är bytet.

Neruda: Inte bara vi, men humanoider som helhet.

Sarah: Det onda avlar det goda. Är det vad du vill säga?

Neruda: Återigen, det gäller inte det onda versus det goda. Animus anser inte sig själva som onda när de invaderar en planet. I deras perspektiv utför de bara sin plan att återföras till känslan av individualitet och bli mer andliga - hur konstigt det än låter.

Sarah: Förut när jag frågade dig om deras planer för jorden svarade du att du inte visste nånting om det.

Neruda: Det gör jag inte heller. Jag vet däremot någonting om deras intentioner att ställa om sina själsbärare till att bli mer DNA-anpassade. De vill införa DNA i sina själsbärare för att kunna förändra deras väsen. Detta är vad varenda ras skulle göra under samma omständigheter. Det kan faktiskt kallas för nobelt.

Sarah: Nobelt? Jag ser ingenting nobelt i att försöka styra vår planet och utsätta våra medborgare för genetiska experiment och tyranni.

Neruda: Kanske inte för oss. Men från en absolut objektiv ståndpunkt kan man uppskatta att Animus försöker förändra arterna till det bättre. De har inget val, därför att utan DNA kan de inte sammankopplas med enhetskraften.

Sarah: Varför kan dom inte kontakta den Centrala Rasen och be om hjälp?

Neruda: Den Centrala Rasen är helt och fullt medvetna om Animus och anser dem vara deras mäktigaste fiende. Kanske anser de dem omöjliga att frälsa.

Vilken orsaken än är, så kan eller vill den Centrala Rasen inte hjälpa Animus att bli återknutna till enhetskraften.

Sarah: Så vad hände med Lucifer och hans planer?

Neruda: Corteum säger att han lever och mår bra och att han har fullständigt integrerats med sina väsen och där intar en hög rang.

Sarah: Hör du, pratar vi egentligen om Satan?

Neruda: Teologerna har en brokig mängd av myter och legender och vi har tagit till oss deras uttryck under årens lopp. Vi står där med tusen rösters fantasier som på något sätt har blivit kända som fakta.

Satan, så som vi tänker oss honom, har aldrig funnits. Det finns ingen motvikt till Gud. Gud omspanner all kraft. Jag berättade Lucifers historia för dig. Kanske känner du i någon mån igen den från Bibeln, men någon växelverkan är svår att hitta.

Sarah: Om det inte finns någon källa till ondska, varför existerar då ondska i sådant överflöd? Jag vet att du inte gillar att jag förutsätter ondska, men hur kan du kalla terrorism eller annan rovgirig mänsklig kraft för något annat än ondska, även om du påstår att Satan aldrig har existerat?

Neruda: Om du tittar på filmer som Star Trek eller Star Wars så gör de gällande att utomjordingar bor i varje planetsystem i galaxen och ovanför den. Det är inte sant. Vår planet är en mycket ovanlig kombination av djur och organismer. Det universum som innehåller vårt fysiska verklighetsmembran är fientligt inställt till liv ... på en extrem nivå. Ändå lyckades liv på något sätt utvecklas på vår planet i våra oceaners svarta djup.

Sarah: Vad har detta att göra med min fråga?

Neruda: Tålamod! Jag kommer dit, jag lovar!

De beboerliga zonerna inuti vårt universum kan jämföras med att man tar en droppe vatten från Stilla Havet varje sjömil och bestämmer att det är den enda del av oceanen som innehåller alla möjligheter för mikrobiologiskt liv. Sedan drar man ut en enda molekyl från var och en av dessa vattendroppar och bestämmer att det är den enda delen av droppen som kan upprätthålla flercelligt liv. Från var och en av dessa molekyler drar man sedan ut en enda liten partikel och bestämmer att den är den enda delen av molekylen som kan uppehålla komplicerade känsliga livsformer som t.ex. människor.

Den genbank som frodas på jorden är en form av valuta som inte har någon prislapp. Det enda jag kan säga är att dess värde överstiger allt som den mänskliga tanken kan föreställa sig. På grund av detta otroliga värde ådrar sig

vår planet intresse från en massa utomjordiska raser och det gäller i dag lika så väl som för tusentals år sedan.

Sällsynta saker av gränslöst värde som vår jord drar till sig väsen utanför vårt planetsystem som önskar få herravälde över dem, vilket gör jorden utomordentligt attraktiv. Det är just den saken som har fört uppfattningen om ondska till vårt psyke.

Sarah: Hur kan den attraktionen förmedla ondska till vårt medvetande?

Neruda: Aggressiva utomjordingar som faktiskt rent praktiskt ville besitta jorden besökte vår planet för ungefär elvatusen år sedan. Dessa varelser inplanterade sina gener i vårt medfödda DNA. På det viset modifierade de vårt mänskliga DNA och tillförde en aggressiv, dominerande kraft till våra personligheter. Det var detta som delade människorna i härskare och behärskade.

Sarah: Jag förstår inte. Du säger att utomjordingar inplanterade en aggressiv gen i vår infödda befolkning och att det var det som gjorde oss medvetna om det onda?

Neruda: Dessa utomjordingar liknade människor till det yttre men betraktades som gudar på grund av deras överlägsna teknologi och andra förmågor. Det ansågs som en stor heder att umgås med dessa väsen, men endast få blev utvalda.

Sarah: Hur kom det sig att deras DNA fick sånt inflytande att det bokstavligen skapade ondska i våra liv?

Neruda: Ett av de ännu oupptäckta dragen i DNA är att det kan överföra egenskaper - speciellt aggressiva sådana - utan fysisk mellanhand.

Sarah: Snälla, förklara!

Neruda: Det finns bärande kretsar inuti DNA som överför egenskaper, och även vissa former av intelligens, genom en mindre del av ett verklighetspräglad membran. På det sättet kan en ny insikt eller en viktig egenskap föras genom ett spektrum av arter som svarar på insikten eller egenskapen, och detta sker utan fysisk hjälp.

Sarah: Du säger att en enstaka person kan ha en idé eller egenskap som finns i hans/hennes DNA och sedan överför DNA:t egenskapen som från ett radiotorn och då blir var och en som liknar honom/henne påverkad?

Neruda: Jag ska förklara bättre. Först och främst gäller det inte en enda person. Det behövs minst flera hundra för att en personlig egenskap ska kunna överföras. Sedan behövs det tio eller tjugo personer för att överföra ett nytt koncept eller en insikt. Det går aldrig med en enda person. Men den här vetenskapen är inte helt klar ens för ACIO.

För det andra: Den överförs inte som från ett radiotorn. Den överförs till utvalda, mottagliga DNA och effekten beror på hur mottagliga deras DNA är. En del människor öppnar upp sina DNA för nyskapande, andra gör det inte. Den kritiska faktorn består i om överföringen av den nya egenskapen eller idén lyckas.

Sarah: Okej. Utomjordingar med en aggressiv personlighet smittade människor och detta skapade ondska på vår planet. Hur kunde den Centrala Rasen låta detta hända?

Neruda: Det vet vi inte.

Neruda: Men du sa ju förut att dom ska försvara vår planet med sin bästa teknologi. Varför försvarade dom den inte för tusentals år sen?

Neruda: Det är ett mysterium. Vi vet inte.

Sarah: Jag antar att detta är en annan anledning för Femton att inte lita på WingMakers när det gäller vårt försvar.

Neruda: Det har han aldrig sagt, men jag håller med dig.

Sarah: Jag vill tillbaka till ämnet "Gud". Jag är medveten om att jag har glidit ifrån ämnet "WingMakers", men jag kan inte låta bli att prata om dom här sakerna.

Okej?

Neruda: Det gör ingenting. Jag kan prata om det ämne du väljer.

Sarah: Du förklarade tidigare att Gud är en kraft, men är han singularis eller pluralis?

Neruda: Båda delarna. Gud finns överallt eftersom han är den enande kraften. Paradoxalt nog, eftersom han är den enande kraften är han också unik. En fysiker skulle förklara för dig att det finns fyra grundläggande krafter samtidigt i

universum: stark kärnenergi, svag kärnenergi, gravitation och elektromagnetisk kraft. Dessa krafter är egentligen delar av en enda kraft som är ursprunglig och alltings orsak.

Einstein arbetade i nästan trettio år med att bevisa detta i sin enhetsteori, men fann aldrig svaret. Det har ingen gjort . Jag kan bara berätta att Labyrintgruppen har upptäckt denna kraft med hjälp av LERM-teknologin. Denna kraft äger absolut medvetenhet.

Med det menar jag att den är varken kaos eller ordning, den är bådadera. Den flyter mellan de två världarna kaos och ordning på samma sätt som en sinusvåg flyter mellan positiv och negativ svängningsvidd.

Sarah: Kan våra fysiker bevisa detta eller inte?

Neruda: Nej, våra fysiker kan inte bevisa eller underkänna det jag säger. De är alltför fast i speciella teorier som är i krisläge nu.

Sarah: Vad då för teorier?

Neruda: Kvantmekanik till exempel. Nästan alla vetenskapsmän, oavsett specialitet, skulle stå framför dig och seriöst lära dig att kvantmekanik är den kompletta och korrekta teorin som ligger till grund för förståelsen av vårt universum. Men den erkänner inte medvetandet i en partikel och kan inte på något sätt upptäcka de oändligt små magnetfält som innehåller dessa partiklar.

Sarah: Varför inte det?

Neruda: Sarah, det här är inte ett samtal för lekmän. Jag vet inte hur jag ska kunna förklara detta i ord som du förstår. Det har att göra med att våra vetenskapsmän saknar så sofistikerad teknologi att den kan upptäcka de oerhört små magnetfälten som inrymmer subatomära partiklar. Dessa, i sin tur, skapar en väv av tankeområden som är förenade med varandra. Dessa tankeområden - kollektivt sett -

representerar den yttre strukturen av enhetskraften och de genomtränger formens formlösa medvetande.

Sarah: Okej, jag ger mig. Det är inget för en lekman. Jag trodde vi pratade om Gud, men nu är jag inte alls säker på vad vi pratar om.

Neruda: Fokusera på ursprungskraften. Gud har saktat ner sig själv för att visa sin fysiska kropp i de fyra krafterna jag talade om tidigare.

Sarah: Skulle det här vara sanningen om vårt universum och ska jag behöva acceptera det?

Neruda: Nej, nej, nej. Jag vill inte att du ska ha intryck av att just det jag sa är hur universum fungerar. En sanning kan du får höra: min förståelse av multi-universum, med ett påtvingat verktyg som partikelfysik, kosmologi och matematik är ibland väldigt bra och ibland fruktansvärt dålig.

Sarah: Jaha, då har vi i själva verket inte kommit någonstans! Om det du har sagt i kväll är bara delvis förstått eller felaktigt omdöme - var kommer då våra duktigaste vetenskapsmän och teologer in? Du har alla fördelar genom din avancerade teknologi och främmande kosmologi och ändå kan du inte förklara universum på ett tillfredställande sätt. När du ska bevisa Guds existens säger du att du inte vet om någonting är helt rätt. Vad menar du egentligen?

Neruda: Ingen som håller på med astronomi, kosmologi eller fysik vill kännas vid att deras kunskaper är missledda av falska förutsättningar. Men det är de och det finns en bra förklaring till det.

Sarah: Vilken då?

Neruda: Föreställ dig att det universum vi känner till är mittersta pinnen på en stegen. Vi vet inte hur lång stegen är. Varje stegpinne ovanför och under det universum vi observerar representerar en storleksordning som är ofattbar för oss. Låt oss till exempel säga att pinnen som är ovanför det universum vi ser är den yttersta utkanten av vår galax, Vintergatan. Om vi använder teleskop så kan vi se stegpinnen ovanför oss, men resten av stegen är dold av en tjock dimma. Om vi tittar neråt kan vi lägga till en stegpinne nedanför det universum vi ser och med rätt instrument kan vi föreställa oss vad stegpinnen under oss visar, men resten av stegen pekar neråt i en tjock dimma, på samma sätt som pinnarna däruppe.

Med all vår teknologi och alla våra teorier har vi ingen aning om hur lång stegen är och om den är rak eller böjer sig någonstans. Kanske den översta delen av

stegen böjer sig i så hög grad att den går ihop med bottenpinnen! Vi vet inte heller om det finns flera stegar.

Sarah: Okej, jag tror jag vet vart detta leder, men varför verkar det alltid som om vetenskapen vet mer än dom gör?

Neruda: Största delen av planetens befolkning, cirka 99%, har inga erfarenheter utöver mittpinnen på stegen. De som är privilegierade nog att kunna observera pinnen ovanför eller nedanför med hjälp av sin teknologi, blir lurade av att tänka att stegen behåller sin form och aldrig böjer sig.

ACIO har hittat en pinne till på den här stegen, bortanför akademisk teknologi. Men vi har blivit ödmjuka av djupet och bredden i vår egen okunnighet. Vi har fått lära oss att stegen förändras. Den har börjat modifiera sin form och vår teori är att dess form inte längre är förutsägbar eller ens stabil.

Sarah: Menar du med detta att vår uppfattning om fysik är fel?

Neruda: Jag gillar följande ord av en mystisk författare som heter Gustave Naquet: "När vetenskapen tar ett steg framåt tar Gud ett steg bakåt."

Varje pinne på stegen kanske behöver olika sorters fysik eller lagar och instrument. Hur fel är neanderthalarens ansikte i den moderna människans uppfattning? Han var bara en tidig prototyp. Det är samma sak med fysik eller kosmologi. Vi får se den som en värdefull prototyp som har sin mening i tiden men som så småningom kan ersättas med en ny modell som innehåller fler stegpinnar.

Sarah: Konstigt när man tänker på att en så långt kommen teknologi som den i ACIO bara kan upplysa oss om hur lite vi vet om universum. Det finns inte mycket hopp för oss.

Neruda: Vad menar du med det?

Sarah: Det tycks mig som om vi inte vet vad vi vet. Vi är dömda att göra antaganden om saker som bedömts som fakta men som i verkligheten är bara en uppfattning. Det gör ju att vetenskap inte blir ett dugg bättre än religion, eller hur?

Neruda: Det intressanta med vetenskap är att källan avslöjar hur saker och ting fungerar. Om du kan följa partiklar till källan kan du också förstå hur den inre

rymden fungerar. Om du kan följa de kosmiska partiklarna ... galaxer, kvasarer och svarta hål... till källan kan du också förstå hur den yttre rymden fungerar. När du lägger ihop båda halvorna tillsammans med mellanrymden eller det universum du kan se, förstår du också hur hela multi-universum arbetar.

Problemet är att ingen äger objektivet eller teknologin för att observera källan.

Det är där som teorin måste ta över. Skillnaden mellan vetenskap och religion är att vetenskapen använder sig av teorier medan religionen använder sig av tro.

Tyvärr kan ingen av dem upptäcka källorna, så på det sättet liknar de varandra.

Sarah: Om det du säger är sant så lever vi i en värld vi egentligen inte förstår.

Neruda: Just precis.

Sarah: Om vi inte förstår vår värld, och vetenskap och religion är bristfälliga - vart vänder vi oss då? Hur ska vi ställa oss till vår egen okunnighet?

Neruda: Faran med okunnighet är bara att tro att man inte är det. Om du vet att du saknar insikt i de inre dimensionerna av hur saker och ting fungerar så vet du också att du har blinda fläckar. Du måste lära dig att leva med ofullständigheter och använda dem som motivation i stället för desperation eller likgiltighet.

Hur långt ska vi gå? Det är svårt att svara på. Det är anledningen till att alla dramer har packats och sålts via media. Folk vänder sig till media. De litar till teve, radio, datorer och tidningar, ja till och med böcker, allt som media erbjuder. Media vet mycket väl att folk är okunniga, så till den grad att de saknar förmåga att urskilja det ofullständiga i paketen. Detta dränker vår befolkning i okunnighet, vilket möjliggör manipulation.

Sarah: Av vem?

Neruda: Sarah, ingen varelse är den store manipulatören, om det är vad du undrar. Det är snarare som om alla inom media manipulerar information och avslöjanden. Allt är en del av dramat som är orsak till att folk vänder sig till media för att få svar, och medborgarna är ansvariga för detta eftersom de inte fordrar att utbildningscentrum försäkrar dem om en klar, avslöjande information och delar med sig av den till allmänheten.

Sarah: Menar du att våra skolor och universitet skulle vara ansvariga för denna information - och inte media?

Neruda: Det vore idealiskt, ja. Det är på det sättet Corteum formar sin information på hemplanet. Utbildningscentrum dominerar distributionen av all information genom ett kollektivt och välordnat redaktionellt system. Deras journalister är specialister inom ämnen som konst, vetenskap, teologi, regeringspolitik, affärer och teknologi. De dokumenterar de bästa artiklarna inom varje område och delar med sig av informationen. De förtiger ingenting. Deras forskning är minutiös och fullkomligt oberörd av politiska åsikter.

Sarah: Okej. Eftersom jag också är journalist så har vi kommit till ett ämne jag vet en del om. Jag har aldrig låtit politiken inverka på mina reportage. Det som du och jag har pratat om de senaste kvällarna har aldrig funnits inom mitt område. Det är problemet. Eftersom våra politiker inte har en aning om ACIO:s existens och allt det andra du berättat om, hur kan du då klandra politiker eller media?

Neruda: Jag klandrar inte någon. Det är systemet som är ofullkomligt. Media vet sina gränser och sin marknad. Människor vill veta sanningen om det som upprör dem i pocketboken de just läser. Kosmologi, utomjordingar, ACIO och ruskigheter som händer på natten anses vara lättsmält lektyr för massorna, rena underhållningen, men absolut inte seriösa nyheter.

Sarah: Det vi talar om är allt utom lättsmälta nyheter och det vet du mycket väl. Varför låter du så cynisk?

Neruda: Jag är cynisk när det gäller media. Det får du inte ta personligt. Jag tror inte att media kommer att ändra sig förrän utbildningssystemet producerar studenter som begär mer än nyhetsdrama, sport och väder.

Sarah: Skulle våra skolor inte bara få fram studenter med aptit för kosmologi, utan också producera nyheter? Ganska jobbigt program för skolor, eller hur?

Neruda: Kanske det, men det är vad som behövs för att ACIO och liknande organisationer ska kunna dela med sig av sina kunskaper till allmänheten.

Sarah: Varför då?

Neruda: Akademiker skulle stå på huvudet om ACIO uppträdde på arenan och delgav dem sina upptäckter, teknologier och bevis på utomjordingars medverkan. Den akademiska världen skulle känna sig hotad. Detta ansåg Femton och därför

finns ingen annan väg för ACIO att komma ut bland folk än genom den privata sektorn och alliansen som finns med NSA:s Special Projects Laboratory.

Sarah: Kan du ge mig ett exempel på nånting - teknologi eller upptäckt - som ACIO först avslöjade för den privata sektorn.

Neruda: Transistorn är väl ett bra exempel?

Sarah: Påstår du att ACIO uppfann transistorn?

Neruda: Nej, Bells laboratorier uppfann transistorn, men ACIO jobbade tillsammans med dem, eller snarare med Mervin Kelly, i mitten av 1950-talet. Kelly kopplade in en briljant fysiker på arbetet. Han hette Bill Shockley och det var han som upptäckte de yttersta gränserna hos ACIO.

Sarah: Hur gick det till?

Neruda: Tillsammans med en vän uppfann Shockley världens första atomreaktor. Försvarsdepartementet fick reda på det genom Kelly och ville förstås ha uppfinningen. Detta var före Manhattanprojektet. Kelly ville ha patent på sin uppfinning, men regeringen satte krokben av flera slag för projektet. De höll alltsammans hemligt och underhandlade om att få en av våra vetenskapsmän att arbeta hemligt tillsammans med Shockley.

Sarah: När var detta?

Neruda: Det hände 1944 och 1945.

Sarah: Varför käbblade vår regering om patentet?

Neruda: Dom visste att Shockley kunde spela en roll i kriget och dom ville använda detta som inflytande för att försäkra sig om hans förpliktelse att hjälpa. Han var en svår man att arbeta med. Han bidrog aldrig frivilligt till att göra något om han inte visste att han hade nytta av det. Därför höll vår regering inne med patentet tills han anslöt sig.

Sarah: Gjorde han det?

Neruda: Ja, till slut.

Sarah: Vad fick han ut av det?

Neruda: Det fanns en nyligen startad intelligensavdelning inom vår regering. Det var föregångaren till NSA och den kallades SPL. ACIO knöts till SPL som ett icke erkänt forskningslaboratorium.

Sarah: Var kriget anledningen till allt hysch-hysch?

Neruda: Du kanske blir förvånad, men kriget betydde inte så mycket för de krafter som ACIO samarbetade med. Deras bekymmer gällde utomjordingar och vem som först skulle få använda sig av deras teknologi i militära syften. I början av år 1940 var det vanligt med UFO:n - mera då än nu. Vår regering var övertygad om att dessa UFO:n var riktiga och att de utgjorde planetära styrkor. Två saker var viktiga för dem: att stjäla teknologin från kraschade UFO:n eller etablera en allians. Det spelade ingen roll vilket!

Sarah: Vad tyckte Shockley om allt det här?

Neruda: Förlåt, jag spårade ur. Shockley introducerades hos SPL och fick inblick i många av de hemliga initiativen där. Om inte hans personlighet hade varit så besvärlig hade han säkert blivit medlem i SPL. Han var ju en briljant uppfinnare. Han fick emellertid tillgång till en del av forskningen runt transistorer. Shockley tilläts använda en del av forskningen inom SPL för att skapa en egen version av transistorn. Därifrån blev han känd som dess uppfinnare.

Sarah: Fick Bell Laboratorierna patentet på transistorn mot Shockleys hjälp med kriget? Vad gjorde han för viktig insats?

Neruda: Jag är inte helt säker, men hans roll var att hjälpa till med att utveckla vapen.

Sarah: Vad var NSA:s roll i allt det här?

Neruda: NSA fanns inte förrän i november 1952. Innan dess var SPL och ACIO de två mest avancerade hemliga labben som fanns. De arbetade endast med ett labb i den privata sektorn: Bells.

Sarah: Hur långt tillbaka i tiden jobbade de här labben?

Neruda: SPL grundades 1938. På den tiden pågick en stark utveckling - särskilt i Europa - av kärnatomenergi. SPL var inblandad i att undersöka om kärnkraft kunde användas som alternativ energi eller möjligen till militärt bruk.

Sarah: Och återigen, varför sånt hemlighetsmakeri?

Neruda: På 1930-talet var det så mycket politisk oro i Europa att USA inte var säkra på vem de kunde lita på. Det verkade som om kärnklyvning var svaret på högsta tekniska krigföring och det ville de inte gärna dela med sig av. Det kom

alarmerande rykten om de stora framsteg som höll på att ske bland europeiska fysiker. Därför var det bäst för USA att inreda ett laboratorium i världsklass och förse det med planetens bästa forskare.

Sarah: Hur kunde USA plötsligt få tag i dem utan att andra vetenskapsmän märkte det?

Neruda: De sökte inte efter etablerade fysiker. De letade bland de unga knoppande genierna som ännu var relativt okända, men som under rätt ledning skulle kunna utvecklas till något alldeles speciellt.

Sarah: Som med transistorn?

Neruda: Ja, som med transistorn.

Sarah: Om SPL grundades 1938, när kom då ACIO till?

Neruda: Det grundades 1940, ganska snart efter SPL.

Sarah: Varför det?

Neruda: SPL var rädda för upptäckt av kongressen, så de bestämde sig för att skapa "den Svarta Roten", som var ACIO:s kodnamn, för att kunna bygga ett laboratorium som förblev oberört av politiska krafter eller media. De ville heller inte att forskarteamet inom SPL skulle tävla med utomjordingar. Den här första tiden var ET och UFO:n fortfarande ämne för stora debatter inom SPL. Det fanns inga bevis för att utomjordingar existerade och de flesta ledarna i SPL trodde inte på dem.

Så upptäcktes den första rymdfarkosten intakt och då ändrade sig alla inom SPL och man var överens om att bilda en separat undersökningskommitté. Den Svarta Roten eller ACIO etablerades under SPL, på en djupare sekretessnivå.

Sarah: Vilket var det förolyckade rymdfartyget?

Neruda: Det var en övergiven rymdfarkost som upptäcktes under vattnet vid Floridas kust 1940.

Sarah: Övergiven? Vem hittade den?

Neruda: Det sägs att en hobbydykare fann den på ungefär 18 meters djup. Den var i perfekt skick.

Sarah: Vad hände med dykaren?

Neruda: Det var ett anonymt tips som Flottan fick. Ingen vet vem som upptäckte den, men senare fick vi reda på att upptäckten var en arrangerad händelse.

Sarah: En iscensatt grej?

Neruda: Det betydde att upptäckten redigerades av Corteum.

Sarah: Var det en av Corteums rymdfarkoster som lämnades i vattnet för att upptäckas av vår flotta?

Neruda: Det var så Corteum valde att få en första kontakt med oss.

Sarah: Det där låter väldigt konstigt.

Neruda: Ja, men enligt loggboken krävdes tre försök innan någon undersökte detta.

Sarah: Okej, det var alltså på det viset ACIO kom till. När blev du inblandad?

Neruda: År 1956. Min far upptäckte en skadad rymdfarkost i Bolivias djungel när han var ute och jagade. Det var ett triangelformat skepp, ungefär sjuttio meter långt, helt liksidigt. Det innehöll tjugosex besättningsmän, alla döda.

Sarah: Corteum?

Neruda: Nej. Senare visade det sig att farkosten var ett Zeta-skepp. Det var på spaningsuppdrag liksom min far, som jagade villebråd. Olyckligtvis blev det fel på farkosten under en elektrisk storm.

Sarah: Jag vet att du har berättat det här för mig förut, men snälla du repetera alltihop, så det kommer med på bandet.

Neruda: Min far handlade med elektronik, mestadels med den bolivianska militären. Han tillägnade sig en speciell teknologi från skeppet och sedan kontaktade han en militär tjänsteman i bolivianska regeringen. Den mannen var tillika en vän som han litade på. Min far ville sälja skeppet till den bolivianska militären, men snabbt gick det hela över till att bli ett ärende för USA:s militär, särskilt SPL. En direktör från SPL träffade min far, fick veta var skeppet fanns och åstadkom en fullständig bärgning under loppet av bara tre dagar. Som ersättning fick min far US-medborgarskap och en plats inom SPL.

Sarah: Varför förhandlade din far på det sättet i stället för att få pengar?

Neruda: Han visste att det var enda sättet för honom och mig att förbli i livet. Han fick behålla kontrollen över den navigationsteknologi som fanns ombord på skeppet och överlät allt annat på SPL.

Sarah: Vad hände med den bolivianska regeringen?

Neruda: De fick en rejäl summa pengar.

Sarah: Var det allt som hände?

Neruda: De sju åren mellan 1952 och 1959 hittades ytterligare sex rymdfartyg under liknande omständigheter. Bara ett av dem fanns på USA:s mark. De andra fem överlämnades utan svårigheter till vår militär mot betalning.

Sarah: Jag antar att dessa länder inte ville bli inblandade i något politiskt?

Neruda: Ja, och de ville förutom pengarna ha en vänlig överenskommelse med USA:s militär. De såg framtida fördelar i form av teknisk information, militärt beskydd, lån och annat. Förresten hade inget av länderna, förutom Sovjetunionen, några laboratorier som liknade ACIO:s. Vad skulle de göra med rymdfarkosterna?

Sarah: Du och din far bosatte er i Förenta Staterna. Var din far kvalificerad för jobbet inom SPL och vad gjorde han där?

Neruda: Förutom affärsman var min far expert på elektronik. Han hade uppfunnit flera patent, men man betraktade honom samtidigt som en drömmare.

Sarah: Lever han ännu?

Neruda: Nej.

Sarah: Tråkigt! Hur är det med resten av din familj? Var det bara du och din far som flyttade hit?

Neruda: Jag var enda barnet. Min mor dog strax efter att jag föddes. Jag var bara fyra år gammal när vi kom till Staterna. Jag minns ingenting av mitt hem i Sorata.

Sarah: Var ligger Sorata?

Neruda: Norr om La Paz, i östra änden av Titicacasjön.

Sarah: Jag har svårt att tro att din far kunde förhandla till sig ett jobb och USA-medborgarskap bara så där?

Neruda: Han talade perfekt engelska, var mycket kunnig i elektronik och hade lite politiskt inflytande. Dessutom ledde han SPL till en väldigt viktig upptäckt, värd

miljarder dollar. Min far hade varit smart nog att fotografera skeppet och försäkra sig om elektroniska komponenter som hörde ihop med navigation. Han försäkrade sig också om att dessa papper inte skulle kunna falla i händerna på fel person ifall något skulle hända honom eller mig.

Sarah: Missförstå mig inte, men sa du inte att endast unga snillen fick komma in i ACIO? Din far kunde väl inte ha platsat där?

Neruda: Nej, han var inget geni. Men han var tillräckligt smart för att kunna förbättra några kontroversiella experiment på ingenjörnivå som ACIO höll på med, särskilt de som hade med halvledare att göra.

Sarah: Hände allt det här i mitten av femtitalet?

Neruda: Ja.

Sarah: Var Femton där vid den tiden?

Neruda: Nej. Han kom in i ACIO våren 1958.

Sarah: Kände han din pappa?

Neruda: Sarah, du får tro det eller ej, men min far blev en hög chef på ACIO under den sista delen av sin ämbetsperiod, tack vare Femton som genast gillade pappa. Kom ihåg att Femton är spanjor. Pappa lärde känna honom mycket väl och respekterade honom i högsta grad.

Sarah: Tillhörde din far Labyrintgruppen?

Neruda: Ja.

Sarah: När fick du veta om Labyrintgruppen och dess målsättning?

Neruda: Femton invigde mig i det på ett möte som jag aldrig ska glömma.

Sarah: När då?

Neruda: Den 18 september 1989.

Sarah: Vad hände?

Neruda: Femton visade mig en rad teknologier som hade varit en del av ett TTP (Technology Transfer Program - Teknologiskt överföringsprogram) med Corteum. Han förklarade att det aktiverade delar av hjärnan som smälter samman den omedvetna dataströmmen med den medvetna. Den tekniken har förmågan att låta ett mycket större flöde av data infångas av det medvetna sinnet.

Sarah: Kan du förklara hur det går till?

Neruda: Bara tekniskt. Jag kan inte förklara det på något annat sätt.

Sarah: Försök! Jag signalerar när jag inte begriper.

Neruda: I en del av hjärnan finns något som kallas thalamus och är grå hjärnsubstans. Corteums teknologi aktiverar denna särskilda del av hjärnan genom att sätta igång ett litet funktionellt kluster inom detta område så att det öppnar ett högre medvetande. Detta är medvetandets nervkoordinater, som innehåller högre tankegångar och som är mycket användbara inom vetenskap, matematik och problemlösningar.

Sarah: Än så länge hänger jag med. Vad spelar den teknologin för roll hos Labyrintgruppen?

Neruda: När Femton först lärde känna Corteums TTP var han den förste att använda denna teknologi på sig själv...

Sarah: Ja, nu minns jag! Strax efter det fick han sin BST-vision, eller hur?

Neruda: Helt korrekt.

Sarah: Och detta var anledningen till att han startade Labyrintgruppen, för att kunna fortsätta utvecklingen av BST. På det viset fick alla som var handplockade av Femton använda Corteums teknologi för att bli smartare. Ingen utanför Labyrintgruppen misstänkte att den existerade?

Neruda: Ingen som jag vet. Men alla som kände Femton visste att han var oerhört intresserad av tidsresor. Hur intresserad han i grunden var förstod jag inte förrän den dagen. Han förklarade fysiken bakom sin BST-plan och hur Corteum spelade en vital roll i dess utveckling. Han ville knyta mig till ett nytt projekt och relaterat till BST-utvecklingen, men när han förklarade vad det innebar skakade jag på huvudet. Jag trodde aldrig att jag skulle klara det jobbet.

Sarah: Vad var det?

Neruda: Projektet innehöll skapandet och utvecklandet av en avancerad selektiv nervteknologi för den mänskliga hjärnan, och det var ett ämne jag visste väldigt lite om. När jag sa det svarade Femton att ingen annan visste något om ämnet heller, så det var lika bra att jag började med forskningen. Därefter förklarade han på ett enkelt sätt Corteums teknologi för att höja hjärnverksamheten. Det var

också då han talade om för mig att all personal på säkerhetsnivå tolv ombads att underkasta sig den processen.

Sarah: Jag förstår att alla tackade ja till inbjudan!

Neruda: Det är ett säkert ingrepp även om det finns några nackdelar med den teknologin.

Sarah: Vilka då?

Neruda: Medvetandets förmåga att ta in information är mycket begränsad. Om man förstärker sambandet mellan det medvetna och det omedvetna så avvisar det medvetna sinnet informationen från dataströmmen och tenderar att bli observant på de alternativa tillstånden av medvetandet. Med andra ord: hjärnförbättringsprocessen utlöser en snabb och flytande svängning mellan medvetandetillstånd, som inte är olik ett stort jordskred i snabb rörelse, där varje del representerar olika stadier av medvetande.

Sarah: Jag tror jag förstår dig. Det är det väl värt om du kan kontrollera sidoeffekten?

Neruda: Det trodde både jag och de andra. Några av oss var mer påverkade av detta än andra. Det dröjde dock bara ett par veckor innan det högre medvetandet började anpassa sig till sin dynamiska kärna.

Sarah: Okej, nu räcker det med hjärnan. Jag skulle vilja återvända till ämnet Labyrintgruppen. Du har sagt att den är den hemligaste av alla organisationer på planeten, även om den är en av de mest inflytelserika. Hur kan den arbeta i hemlighet och samtidigt utöva sitt inflytande?

Neruda: Labyrintgruppen är en underavdelning till ACIO, som är absolut hemlig. Deras viktigaste syfte var att skapa en plattform för de teknologier som hörde till TTP, som Femton förhandlade om med Zeta-folket (De Grå) och Corteum. Femton ville inte ha dessa teknologier inom ACIO, där de var alltför avlägsna från SPL och så småningom NSA. Han ville kontrollera, analysera och på syntetisk väg framställa dessa nya teknologier innan han funderade ut hur han skulle blanda ut dem i mindre kraftfulla teknologier, som kunde exporteras till SPL eller de privata syndikat vi arbetade med.

Vi använde den bästa säkerhetsteknologi som finns. Med det menar jag att vi kunde skydda våra teknologier från alla fientliga krafter. Ingen känner till vårt inflytande därför att vi lyckades frigöra dessa utspädda teknologier till någonting som används av vår militär, NSA, DARPA och privata syndikat som vi själva valde.

Sarah: Jag tyckte du sa att ni även arbetar med privat industri?

Neruda: Labyrintgruppen arbetar inte direkt med den privata sektorn. Men några av våra teknologier har filtrerats in i den privata sektorn.

Sarah: Som transistorn?

Neruda: Nej, transistorn utvecklades av SPL.

Sarah: Ge mig då ett exempel på något mer aktuellt som involverar Labyrintgruppen med den privata sektorn. Helst något som jag känner till.

Neruda: Det kan jag inte just nu. Våra teknologier finns inte på första sidan av Newsweek eller Time.

Sarah: Jag skulle bara vilja ha information som jag kan följa upp senare.

Transistorn, som i och för sig är intressant, ger mig inget sånt. Lever Shockley ännu?

Neruda: Om han levde skulle han aldrig avslöja SPL:s inflytande på sin forskning. Han dog för åtta år sen.

Sarah: Vad kan du då berätta för mig som bekräftar att Labyrintgruppen existerar?

Neruda: Ingenting. Du kan inte göra någonting för att spåra saker och ting till Labyrintgruppen. Hur många gånger måste jag betona detta? Vårt sätt att infiltrera teknologierna i den privata sektorn är extremt vagt.

Sarah: Okej. Ge mig bara ett enda exempel!

Neruda: Labyrintgruppen utvecklade ett datasystem som vi kallar ZEMI. En del av ZEMI:s speciella förmågor är att dess information är baserad på en ny form av matematisk informationslagring som har med kvantmatematik att göra. Vi delade det med vetenskapsmän som var inblandade i skapandet av MiG-29.

Sarah: Ryssland? Menar du att Labyrintgruppen jobbar med ryska staten?

Neruda: Nej, vi har aldrig direkt jobbat med deras regering. Vi arbetade med Phatzotron Research and Production Company i Moskva. Vi levererade en stor sortering algoritmer till dem och det använde de i sitt radarsystem ombord på MiG-29. Samma algoritmer upptäcktes av amerikanska intressenter och används nu i bredbandsystemen på den globala marknaden.

Sarah: Vilka är de amerikanska intressenterna. Kan du ge mig några namn?

Neruda: De flesta av dem går under namnet Omnigon och har sin bas i San Diego.

Sarah: Kan du i lekmannatermer förklara för mig vad dom gör?

Neruda: Omnigon kan, om de använder teknologin rätt, få till snabbare funktioner i ATM-nätverket.

Sarah: Var det Labyrintgruppen som skapade den teknologin eller återskapade den från utomjordiska källor?

Neruda: Bådadera, faktiskt. De skapades inom Labyrintgruppen, men de viktigaste idéerna kom från Zeta-folket.

Sarah: Hur kunde organisationen i Ryssland få teknologin från Labyrintgruppen?

Neruda: Femton kände en av de äldre vetenskapsmännen i Phazotron och framlade idén för honom. Det var en vänlig gest som han trodde skulle vara till nytta senare, när han tänkte försöka anlita just den vetenskapsmannen. En sån sak kan göras så skickligt att mottagaren av idén till slut tror att det är hans idé.

Sarah: Men ni måste väl hålla reda på dessa teknologier? Hur kunde dom annars hamna i Omnigons händer?

Neruda: Det finns personer på intelligensavdelningen som ger oss information. Just i den här frågan var det en av våra medarbetare i General Dynamics som meddelade oss vad som hänt. Ibland använder vi vår fjärrskådningsteknologi för att spåra vad som hänt med våra mest avancerade teknologier, som vi har placerat inom större syndikat.

Sarah: Kanske vi ska sluta där, fast jag känner mig frestad att fortsätta med ämnet syndikat. Vill du tillägga något innan vi skiljs åt?

Neruda: Nej, faktiskt inte. Vi har hunnit med en hel del i kväll om bland annat min personliga filosofi. Jag vill inte tvinga den på någon. Jag försöker heller inte

predika något särskilt budskap eller livsstil. Nästa gång skulle jag vilja att vi koncentrerade oss på WingMakers.

Sarah: Jag hade med mig en lista på frågor angående WingMakers i kväll, men på nåt sätt kändes det viktigare att få veta dina tankar. I morgon kväll ska jag försöka hålla mig till ämnet WingMakers. Har du några förslag?

Neruda: Jag tycker att artefakterna är enormt intressanta. Det vore fint om vi kunde prata om dem.

Slut på tredje intervjun med Dr Neruda.

